

TRONG CƠN GIAN TRUẬN

Thi Thiên 46:1

Vi-rút Corona phát sinh từ thành phố Vũ Hán bên Trung Hoa vào cuối năm 2019 nay đã lây lan đến hơn 160 quốc gia, làm cho 325,000 người nhiễm bệnh và hơn 14,380 người chết. Đại dịch này đang thách thức toàn cầu về mọi mặt, trong đó có cả đức tin và tình người. Đức tin là làm cho nhiều người yếu đuối hoang mang, lòng bị dao động. Trong một bài viết đăng trên mạng xã hội gần đây, là tại tỉnh Hồ Bắc có hàng ngàn người gồm các nhà khoa học, bác sĩ tự nguyện lao vào tâm dịch ở Vũ Hán trực tiếp đối mặt với hiểm nguy để giành giật sự sống cho người bệnh, trong số đó có nhiều người đã đánh đổi mạng sống mình trong cuộc chiến tìm cách khống chế dịch bệnh.

Nhiều người khác là những nông dân, những nhà kinh doanh sẵn sàng nhường cơm sẻ áo gửi đến người dân ở vùng tâm dịch hàng trăm tấn lương thực, thực phẩm, đồ dùng thiết yếu. Sự hi sinh của rất nhiều người với tinh thần “*chúng tôi chết cho hàng triệu người được sống*” đã lay động trái tim hàng triệu người trên thế giới, và làm cho người dân ở vùng dịch cảm thấy ấm lòng và vững tin hơn trong cuộc chiến đầy cam go và nguy hiểm. Nhưng buồn thay trong lúc hoạn nạn người ta cũng hiểu tận lòng dạ của bao người, đó là những hành vi trục lợi từ cuộc chiến chống đại dịch. Hộp khẩu trang bị đẩy giá lên 5,5 triệu một hộp và nước rửa tay khô thì tăng giá lên gấp đôi, gấp 3 lần.

Vâng, thời nào cũng vậy ai có lòng thương cứu giúp, còn ai có lòng tham cứ tìm cách trục lợi. Nên không

cần phải sống lâu ta mới thấy thế giới này có nhiều khó khăn, vì vậy có người bảo khi đứa bé mới chào đời cha mẹ mừng, duy chỉ có đứa bé mới sinh là khóc toé lên, báo hiệu cho biết là những ngày tháng kế tiếp sẽ đi vào đời với nhiều sự khốn khổ đang đón chờ. Do đó người ta bảo “*đời là bể khổ!*” Thế giới có nhiều bất an, ở Đông Nam Á thì sự tranh chấp biển đảo giữa Trung Hoa với các nước láng giềng. Ở Liên Bang Xô Viết cũ thì sự tranh chấp giữa Nga với các nước láng bang, Âu Châu thì đang lo vẩn nạn những người tị nạn tràn vào, còn Trung Đông thì sự bạo động kéo dài.

Những điều trên cho thấy sự khó khăn đến với nhân loại ở mọi nơi, mọi thời kỳ và ngày càng gia tăng. Những khó khăn từ gia đình, đến xã hội chung quanh và thế giới mà nhiều khi chúng ta không biết phải làm sao? Trong cùng cực khó khăn của xã hội khi xưa từ mấy ngàn năm trước và kéo dài luôn cho đến ngày hôm nay, con người vẫn chưa thể tìm đâu ra được một phương hướng tốt đẹp, đem sự yên vui đến với người dân ở trong nước. Nên hôm nay, trong bối cảnh chung do vi-rút Corona gây ra cho toàn thế giới này, tôi mời quý vị cùng suy gẫm lời Chúa trong Kinh Thánh ở Thi Thiên 46, được viết ra rút từ kinh nghiệm của những người đã đi trước để lại cho chúng ta học.

1. CHÚA LÀ NƠI NƯƠNG NÁU CỦA CHÚNG TA

Thi Thiên 46 bắt đầu với lời: “*Đức Chúa Trời là nơi nương náu . . . của chúng tôi.*” Được Sa-lô-môn một

vị vua khôn ngoan, giàu có đầy quyền lực làm chứng lại. Là có những giai đoạn trong cuộc đời ông cảm thấy lo âu chạy đến nương nhờ vào Chúa và được Ngài bảo vệ. Nên viết lại kinh nghiệm của mình trong Châm Ngôn 14:26 rằng: *“Trong sự kính sợ Đức Giê-hô-va có nơi nương cậy vững chắc, và con cái Ngài sẽ được một nơi ẩn núp.”* Đây là kinh nghiệm của Sa-lô-môn, và cũng là sự từng trải của người Do Thái khi bị lưu đày ở Ê-díp-tô. Trong sự gian truân cùng cực không còn ai để trông đợi nữa, họ chạy về tìm sự nương náu trong Chúa và có được sự che chở.

Tổ phụ người Hoa Kỳ trước đây ở Âu Châu bị bách hại, trong cơn gian truân họ nương nhờ Chúa và được Ngài đưa qua đây ban cho sự phú cường đến nỗi cả thế giới kinh ngạc. Nên có câu chuyện, là khi người Pháp thấy sự thịnh vượng của nước Mỹ về kinh tế, nổi danh về giáo dục và hùng mạnh về quân sự đầu chỉ mới lập quốc không lâu, đã gọi một phái đoàn qua nghiên cứu. Sau một thời gian đi đó đây tìm hiểu, họ trở về báo cáo rằng: Sở dĩ nước Mỹ trội hơn các nước, là tại vì mỗi Chúa Nhật trên toàn nước Mỹ người dân tìm đến nhà thờ và tại đó có những mục sư mạnh mẽ giảng lời Chúa cho họ nghe. Nhờ vậy họ có phước và rồi qua họ làm cho nước Mỹ trở nên hùng cường.

Vi-rút Corona phát sinh từ Vũ Hàn, đã trở thành đại dịch dâng cao không ngừng tại Âu Châu, và nước Ý hiện là trung tâm bùng phát dịch lớn nhất tại đây. Chỉ trong vòng 24 tiếng đồng hồ qua đã có thêm 651 người chết, với hơn 6,557 ca nhiễm. Số nhảy vọt này đánh dấu ngày tang thương thảm khốc nhất nước Ý từ bốn tháng nay, với hơn 53,578 người bị nhiễm và 5,476 người chết. Một con số cao nhất thế giới, vượt hơn cả nước Trung Hoa theo như trên báo cáo. Hơn 60 triệu dân bị canh phòng nghiêm ngặt vì sợ lây lan, dấu vậy ca bệnh ngày càng tăng lên cách chóng mặt. Tại một số bệnh viện ở miền bắc Ý, giờ đây chỉ những bệnh nhân trẻ được chuyển sang hồi sức.

Ban đầu chỉ những người trên 80 tuổi mới bị từ chối, nhưng nay là những bệnh nhân trên 70 tuổi. Các bác sĩ khốc khi phải chọn bệnh nhân để cứu, nhưng đành chịu vì không có đủ thiết bị trợ thở. Trong những hoàn cảnh đau thương khốn cùng nhất, như trường hợp ở Ý bây giờ đây, là con dân của Chúa chúng ta vững tin nơi Chúa, vì Ngài vẫn luôn là điểm tựa và nơi nương náu muôn đời của chúng ta. Tại vì, loài người bất năng còn Đức Chúa Trời là toàn năng. Con người có thể từ chối chúng ta, nhưng Chúa thì không bao giờ vì Ngài là nguồn của sự yêu thương. Nên trong lúc hoạn nạn, lo âu vì đại dịch này, chúng ta càng phải chạy đến với Chúa để tìm sự nương náu nơi Ngài.

II. CHÚA LÀ SỨC LỰC CỦA CHÚNG TA

Hoa Kỳ hiện có hơn 32,149 người bị nhiễm và với hơn 400 người chết. Tiểu bang New York đứng đầu bảng với ít nhất là 15,168 ca, tiểu bang Washington tiếp theo với hơn 1,793 ca và tiểu bang California theo sau với hơn 1,468 ca nhiễm bệnh. Tại thành phố New York là Trung Tâm Thương Mại Thế Giới đang đối diện với trung bình mỗi giờ sẽ có thêm một người chết. Nên có thể lắm với hoàn cảnh này, nhiều người trong chúng ta đồng cảm với tác giả Thi Thiên 38:10 rằng: *“Lòng tôi hồi hộp, sức tôi mòn đi; sự sáng mắt tôi cũng thiếu mất nữa.”* Vâng, khi đối diện với những khó khăn chúng ta nhiều khi mệt mỏi và muốn bỏ cuộc như tâm trạng của Đa-vít tác giả Thi Thiên 38.

Nhưng tác giả Thi Thiên 46:1 đã cho chúng ta một đảm bảo: *“Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng tôi.”* Tạ ơn Chúa là chúng ta đang sống tại đất nước mà chính quyền thật lòng lo cho dân, Tổng thống Trump đã đề nghị Lương Viện Hoa Kỳ thông qua ngân sách 1 ngàn tỉ đô-la để kích thích nền kinh tế và giúp đỡ người dân. Trong số ấy chính phủ sẽ bắt đầu từ ngày 6 tháng 4 gọi cho mỗi gia đình người lớn 1000 đô-la và mỗi người con là 500 đô-la. Nếu như nền kinh tế chưa phục hồi thì 6 tuần sau, tức ngày 18 tháng 5 sẽ gọi tiếp số tiền y như vậy. Chính phủ còn lo phụ cấp cho những doanh nghiệp nhỏ bị đóng cửa, những hãng máy bay phải bị cắt giảm giờ bay.

Lâu nay người ta thường nói đức tin của người Đại Hàn, một đất nước ảnh hưởng Phật Giáo rất nặng, thờ thần tượng, khi tin Chúa thì phải đối diện với sự đói khổ, bất bớ và chiến tranh chia cắt đất nước lúc bấy giờ. Đứng trước bờ vực thẳm như vậy, nên khi Mục sư Yonggy Cho giảng thì họ bảo Chúa của ông cho chúng tôi cái gì? Ông bảo: *“Tin Chúa để thoát khỏi sự nghèo khổ.”* Khi có người tin Chúa thì hội thánh lo âu, sợ rằng họ không thoát nghèo mà càng cùng khổ. Nên họ cầu nguyện nhiều và thật những người tin được Chúa giải thoát họ ra khỏi sự bần cùng nên ở đó mới nảy sinh ra núi cầu nguyện, buổi cầu nguyện đầu đêm và có những hội thánh lớn nhất thế giới.

III. NGÀI LÀ ĐÁNG GIÚP ĐỠ CHÚNG TA

Thi Thiên 46 câu 1a bảo: *“Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng tôi,”* còn phần 1b bảo: *“Ngài sẵn giúp đỡ trong cơn gian truân.”* Sứ đồ Phaolô khi viết lá thư cho người học trò, một mục sư trẻ và là người con tinh thần của mình là Ti-mô-thê ở trong 2 Ti-mô-thê 4:16-17a ông bảo: *“Khi ta bình vực mình lần thứ nhất, chẳng có ai giúp đỡ; hết thầy đều lìa ta. . . Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta.”* Vì vậy trong Phi-líp 4:13 ông mạnh mẽ bảo: *“Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi.”* Chúa là Đấng giúp đỡ chúng ta dù phải qua sông lội suối, dù

phải vượt núi băng đèo, dù phải trải qua nhiều cực khổ, Chúa vẫn là sự giúp đỡ của chúng ta.

Người Do Thái trong lịch sử cho thấy có nhiều gian nan, là dân tộc được Đức Chúa Trời lựa chọn trở nên một tuyển dân, họ phải trải qua nhiều thử thách để tôi luyện trở thành một dân thánh xứng đáng là tuyển dân của Đức Chúa Trời. Dĩ nhiên, nhiều lúc họ không tránh khỏi lỗi lầm, nhưng khi họ ăn năn quay về thì đều được Ngài bảo: *“Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bỏ sức cho ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu công bình ta mà nâng đỡ ngươi”* (Ê-sai 41:10). Thật Chúa luôn giúp đỡ chúng ta trong cơn gian truân, trong hoạn nạn, trong sự khốn khó của mình bằng nhiều cách khác nhau tùy theo từng hoàn cảnh của mỗi người.

Câu chuyện kể về một người phụ nữ Anh có giai đoạn trong cuộc đời rất là khốn khổ, vào sáng nọ bà có 2 cái hoá đơn tổng cộng là 50 bảng Anh phải trả. Bà cầu nguyện và trong lòng có niềm tin là Chúa sẽ có cách nào đó để giúp bà, thì ngay lúc ấy ông phát thư đến và trong một phong bì mở ra đúng tờ giấy 50 bảng Anh bà đã gửi đi Ấn Độ nay bị trả về, trên ấy đề là không cần nữa. Thật Chúa đã chuẩn bị trước để cứu giúp bà. Thi Thiên 46:1b viết: *“Ngài sẵn giúp đỡ trong cơn gian truân.”* Còn Ê-sai 55:1-2a Chúa bảo: *“Ta sẽ chẳng lia ngươi đâu, chẳng bỏ ngươi đâu. Như vậy, chúng ta được lấy lòng tin chắc mà nói rằng: Chúa giúp đỡ tôi, tôi không sợ chi hết.”*

KẾT LUẬN

Vi-rút có tên đầu tiên là Vũ Hán, lấy từ một thành phố ở tỉnh Hồ Bắc lạ lắm xa xôi nơi phát sinh ra dịch bệnh. Nay đã bùng phát mạnh lây lan đến hơn 160 quốc gia trên thế giới, ảnh hưởng đến nhiều lãnh vực trong xã hội, làm xáo trộn đời sống của nhiều người. Vi-rút này

thật nguy hiểm khó lường đi từ miền quê nghèo nàn đến thành thị cao sang, từ căn nhà nhỏ bé đến dinh thự quyền lực. Nó không chừa một ai, Tổng thống Trump cũng bị nghi là lây nhiễm khi tiếp đón Tổng thống Bolsonaro của Brazil tại nhà nghỉ của mình ở Ma-a-Lago Florida, nhân viên làm việc của Phó Tổng thống Pence cũng cho biết là có người bị nhiễm, vợ của Thủ tướng Canada cũng phải bị cách ly.

Mới đây tôi đọc bài viết một phụ nữ bảo mục sư rằng: *“Tôi rất sợ dịch Corona! Tại sao Chúa lại để chuyện này xảy ra?”* Thật ra bà không phải là người lè loi, mà thời gian qua câu hỏi tương tự như thế đã đến từ nhiều người. Quý vị nhớ ngày 19 tháng 4 năm 1995, một chiếc xe tải chở bom đâm vào Tòa Nhà Liên Bang ở thành phố Oklahoma nổ làm chết 168 người và hơn 500 người bị thương. Đây là vụ khủng bố chết người lớn nhất tại trên đất Mỹ cho đến vụ khủng bố làm chết người ngày 11 tháng 9 năm 2001. Sau đó vào ngày 24 tháng 4 thành phố tổ chức lễ tưởng niệm mời Mục sư Billy Graham đến giảng, và bài giảng hôm ấy lời này đã để lại trong lòng tôi đến ngày nay.

Ông bảo trong những ngày qua nhiều người hỏi tại sao Đức Chúa Trời để sự thương tâm này xảy ra. Ông nói: *“Tôi thú thật là tôi không biết được tại sao? Nhưng có một điều tôi chắc, là Đức Chúa Trời yêu thương quý vị!”* Chúng ta cũng vậy không biết được tại sao, vì như trong Ê-sai 55:8-9 Ngài bảo: *“Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các ngươi, đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu.”* Chúng ta dù không hiểu được tại sao Chúa để cho bệnh dịch này xảy ra, nhưng tin là cuối cùng mọi sự sẽ nên tốt đẹp, vì Chúa rất yêu thương chúng ta!

Mục sư Úc Chiến Thắng